

V Českých Budějovicích 5. 4. 2022

Milí přátelé,

zdravíme Vás na začátku jara.

Jistě se s námi také radujete, že jsme rok 2022 začali s nadějí, že koronavirová opatření nás už nebudou omezovat tolik jako v předchozích dvou letech. I když někde chod domovů na nějakou dobu znepříjemnily karantény, po jejich skončení však mohl život proudit dál.

Ještě jsme se z koronaviru ani nevzpamatovali a už naši mysl zaměstnávají jiné hrůzostrašné události. Nepochybně sledujete zprávy o válce na Ukrajině a o uprchlických rodinách hledající bezpečné útočiště a těší Vás s námi vlna solidarity našeho národa. Mnoho ukrajinských občanů nachází svůj přechodný domov i v našich obcích, rodinách a farnostech. Chceme poděkovat vám, kteří se za to modlíte, modlitby je v dnešní době hodně potřeba, protože lidské schopnosti se ukazují jako chabé. Modlitba oproti tomu je mocný nástroj.

Možná se vaše vzpomínky občas zatoulaly do minulosti 2. světové války, kterou jste možná zažili jako děti nebo slyšeli ve vyprávění od svých rodičů. Co se Vám vybavuje? Jsou to jen smutné vzpomínky, nebo jsou mezi nimi i veselé střípky či upomínky na pomoc od lidí a solidaritu mezi lidmi?

Téměř všichni máme ve vzpomínkách okupaci naší vlasti ruskými vojsky. I tehdy jsme se všichni ptali, co bude dál? Kdy bude zase mír a svoboda? Svoboda nastala a věříme, že tomu tak bude i pro Ukrajinu. Neztrácejme naději a důvěru v Boží prozřetelnost.

Právě do této doby přichází nejradostnější období roku, kterým jsou Velikonoce, symbolicky ozdobené probouzejícím se jarem a obrozující se přírodou. Venku na zahrádkách nás obveselují narcisy, tulipány a jiné jarní květiny. Pěstovali jste také nějaké květiny na zahrádkách? Jaké máte nejraději?

Dny jsou delší, světlo se šíří světem a to nám připomíná události, které se skutečně staly před 2000 lety a které si každý rok připomínáme. Ježíš, jehož příchod na svět slavíme o Vánocích, kdy přišel v lidském těle Bůh, vyrostl v muže, který byl o Velikonocích ukřižován a o Velké slavné noci vstal z mrtvých. A proto ta radost, pro ta naděje. Víme, že i my ve svých životech zažíváme hodně utrpení, k čemuž je potřeba mnoho vytrvalosti a síly. Ale Velikonoce nám přinášejí radostnou zprávu, že nejsme na to sami a že tu sílu, vytrvalost, radost a naději můžeme hledat u Ježíše, který přemohl smrt a zvítězil nad zlem, a který může beznadějně situace proměnit v světlo. Stačí víra hořčičného zrnka, jak sám říkal.

Přejeme Vám, abyste toto světlo Kristovo nikdy neztratili z očí, nejen když oslavíme Velikonoce.

K postní době před Velikonocemi patří také křížové cesty, kdy lidé prochází od obrazu k obrazu v kostele, nebo někde v přírodě a při modlitbě rozjímají nad utrpením, které Ježíš prožíval a prosí ho za sebe a lidi kolem sebe. Modlívali jste se také křížovou cestu, nebo se vám vybaví obraz z některého kostela či kapličky křížové cesty někde v přírodě? V našem kraji je asi nejznámější křížová cesta v Římově, na jaké jiné si ještě vzpomenete?

Velikonoce jako největší křesťanské svátky mají v sobě plno slavení, symbolů a krásy. Vy si ale nejspíš také vzpomenete na lidové tradice a jídla, které zvláště dřív lidé v jednotlivé dny Svatého týdne dodržovali. Co se vám vybaví, co jste třeba Vy doma dělali? Česká republika je typická a pro jiné národy málo pochopitelná pomlázkou a vyplácením děvčat. Pletli jste si pomlázku sami? Kdo vás to naučil a z kolika proutků ji umíte uplést? A k pomlázce samozřejmě patří malovaná vajíčka. Malovali jste je rádi? Jakým způsobem jste je malovali a od koho jste to převzali? A koho jste třeba Vy mohli naučit pletení pomlázky a malování vajíček?

Kéž Vám radostné poselství Velikonoc prozáří Vaše dny a vynoří se Vám samé příjemné vzpomínky.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

& Otec Tomas van Zavrel

Příloha 1:

S pomocí obrázkového čtení si přečtete, co všechno si připomínáme o Velikonocích. Obrázky si můžete vybarvit.

CO SLAVÍME VE SVATÉM TÝDNU

Na Květnou neděli si připomínáme, jak Ježíš vjel na

do Jeruzaléma. Lidé mu mávali

a pro-

stírali na cestu . Zelený čtvrtek je připomínkou

toho, že Ježíš slavil s

poslední

. Na stole měli

,

.

Ježíš vzal

a řekl: „Toto je moje tělo“.

Pak vzal

a řekl: „Toto je moje krev.“

Po večeři šel do

Getsemanské zahrady, kde ho

. Na Velký

pátek si připomínáme, že Ježíše

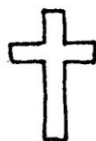

, na hlavu mu

nasadili

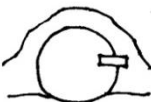

a nakonec ho Pilát odsoudil k smrti na

. Bílá sobota je dnem ticha a modlitby, protože

Ježíšovo tělo bylo v

. Ježíšovo zmrtvýchvstání

začínáme slavit o velikonoční vigílii, kdy žehnáme

,

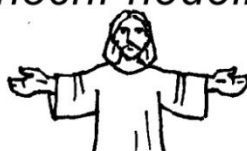
nasloucháme slovům

a obnovuje-

me svůj křestní slib. O velikonoční neděli a v následu-

jící dny se radujeme, protože

žije. Aleluja!

Příloha 2: *Velikonoční dny provází také plno lidových tradic. Na jaké si vzpomenete vy? Můžete přiřadit den a obrázky k sobě, spojte je čarou.*

Škaredá středa: Podle tradice se v tento den Jidáš rozhodl, že zradí Ježíše. Nikdo by se neměl mračit. V tento den hospodyňky uklízely celý dům a vymetaly komíny, aby z domu vyhnaly zlé duchy, proto se také této středě říká Sazometná.

Zelený čtvrtek: V tento den často lidé jedli zelená jídla a také jidáše. Sladké pečivo, které připomínalo zradu Jidáše. V kostelích naposledy zvoní zvony a poté odlétají do Říma. Jejich zvonění nahradili chlapi procházející vesnicí s řehačkami a klapačkami. Víte, v který den se zvony vracejí? Na Zelený čtvrtek by si lidé neměli od druhých nic půjčovat a neměli by se hádat - odměnou se jim budou všechny hádky vyhýbat a peníze si k nim cestu najdou samy.

Velký pátek: V tento den byl ukřižován Ježíš Kristus. Je to den přísného postu. Podle pověsti země vydává své poklady a nesmělo se hýbat se zemí.

Bílá sobota: Křesťané věří, že Ježíš vstal v noci na neděli z mrtvých. Před kostelem večer při slavnostní mši svaté se svétily ohně a od něho velikonoční svíce Paškál a svíčky. Hospodyně si dřív z požehnaného ohně odnášely domů žhavé uhlíky a znova si zapalovaly oheň v kamnech. Vracejí se zvony z Říma.

Boží hod velikonoční: V tento slavnostní den světil kněz v kostele mazance, beránky a víno. Z toho pak také hospodář odnášel na pole, kde jimi obdaroval půdu, aby mu dala dobrou úrodu.

Velikonoční pondělí: V tento den kluci šupou děvčata pomlázkou z proutí, to aby byly celý rok zdravé. Děvčata za to chlapcům dávají zdobená vajíčka.

